دریچه

جیم کری از کشیدن کارتون‌های سیاسی کنار کشید

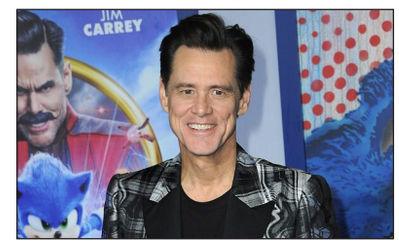

همدلی| بازیگر سرشناس فیلم‌های کمدی اعلام کرد تا مدتی از کشیدن کاریکاتورهای سیاسی دست می‌کشد. به نقل ازهالیوود ریپورتر، جیم کری که در چند سال اخیر به طور منظم از حساب توئیترش استفاده کرده بود تا با کشیدن کاریکاتورهای سیاسی ترامپ را زیر سوال ببرد، اکنون اعلام کرده مدتی از کشیدن کارتون دست می‌کشد. او با ارسال طرحی از خودش نوشت: سلام مردم ... در ۴ سال گذشته، در میان دیگر تعهداتی که داشتم، تلاش زیادی کردم تا این مجموعه از کارتون‌های سیاسی را منتشر کنم. واقعاً حس می‌کنم که من و شما با هم از اقیانوس خشم عبور کردیم. اما چیزی به من می‌گوید که وقت آن رسیده به شبکه اجتماعی من استراحت بدهید و کمی پهنای باند عصبی را بازسازی کنید. او در ادامه عنوان کرد که همه تلاشش این بوده پاسخی به از بین رفتن دموکراسی توسط «جولیوس سزار نارنجی» و امپراتوری دروغ‌هایش بدهد. جیم کری گفت: نگاه من این بود که یک آمریکای رادیکال خطری برای همه مردم است. فرض من این بود که یک دیوانه چرخ اتوبوسی پر از مردم بی‌گناه را گرفته و تهدید می‌کند که آن را از صخره پرت نکند. او تمایل داشت تمرکز همه را بدزدد. جیم کری در چند سال اخیر به صورت مرتب با کشیدن کاریکاتورهایش به رفتارها و نظرات ترامپ ارجاع داد و بارها نوشت: بیایید او را به خانه بفرستیم. او در آخرین پیامش نوشت: شما همیشه فضایی مقدس را در قلب سپاسگزار من به خود اختصاص داده‌اید و خواهید داد. از همه شما برای شکیبایی، حمایت، شوخ طبعی و علاقه‌تان تشکر می‌کنم.

کتاب «راهنمای فیلم سینمای ایران» منتشر شد

همدلی| جلد نخست کتاب «راهنمای فیلم سینمای ایران» تألیف سیدحسن حسینی از سوی انتشارات روزنه‌کار روانه بازار نشر شد. کتاب «راهنمای فیلم سینمای ایران» با فراهم‌آوردن ۵۱۷ مدخل به بررسی، تحلیل و نقد برگزیده فیلم‌های سینمای ایران در سال‌های ۱۳۰۹ تا ۱۳۶۱ پرداخته است. به نقل از مهر، در معرفی این کتاب آمده است: «راهنمای فیلم سینمای ایران» را می‌توان ادامه مسیری دانست که حسن حسینی پیش از این با انتشار مجموعه درس‌گفتارهای «فیلمفارسی» آغاز کرده بود. اساسی‌ترین تفاوت این کتاب با سایر نمونه‌های مشابه که پیش از این منتشر شده‌اند، بخش «نقد فیلم» است که حاصل این پژوهش پنج‌ساله را به تاریخ‌نگاری سینمای ایران از خلال فیلم‌ها بدل کرده و در آن آثار سینمایی به عنوان متن، در قالب زمینه‌های گوناگونی که حوزه مطالعات فرهنگی به آنان شکل داده، بررسی شده‌اند. بخش اطلاعات فیلم‌ها و خلاصه داستان نیز در قیاس با نمونه‌های مشابه، مفصل‌تر است و با جزئیات بیشتر و تصاویری کمتر دیده‌شده تکمیل شده‌اند. همچنین در انتشار این کتاب منتقدان سینمایی و پژوهشگرانی همچون خسرو دهقان، بهزاد رحیمیان، علیرضا محمودی، علی قلی‌پور، بهداد آوندامینی و علی پاپلی یزدی نیز با حسن حسینی همکاری کرده‌اند.» این کتاب در ۸۲۰ صفحه، در قطع رحلی با قیمت ۳۲۵ هزار تومان و به تیراژ ۷۷۰ نسخه از سوی انتشارات روزنه‌کار منتشر شده است.

«زرد خالدار» به جشنواره‌ای در اسکاتلند راه پیدا کرد

فیلم کوتاه «زرد خالدار» به کارگردانی باران سرمد به جشنواره‌ای در اسکاتلند رسید. فیلم کوتاه «زرد خالدار» به کارگردانی باران سرمد به جشنواره فیلم کوتاه گلاسگو راه پیدا کرد. این جشنواره از جشنواره‌های مهم فیلم کوتاه در اسکاتلند و مورد تایید آکادمی بفتا است. امسال چهاردهمین دوره این جشنواره از ۲۲ تا ۲۸ مارس برابر با ۲ تا ۸ فروردین به صورت آنلاین برگزار می‌شود. در خلاصه داستان فیلم «زرد خالدار» آمده است: «خال‌هایش را می‌بیند، صدایش را می‌شنود و او را احساس می‌کند.» عواملی که در ساخت این فیلم همکاری داشته‌اند عبارتند از نویسنده: محمدرضا میقانی (بر اساس طرحی از باران سرمد)، بازیگر: شادی کرم رودی، مدیر فیلمبرداری: حامد حسینی سنگری، تدوین: پویان شعله ور، طراحی و ترکیب صدا: امیرحسین قاسمی، جلوه‌های ویژه بصری: جواد مطوری، موسیقی: مونا مطبوع ریاحی، طراحی لباس: سارا حسینیان امیری، طراح صحنه: فراز مدیری، صدابردار: علی ذوالفقاری، طراح گریم: حسنا خانمحمدی، اصلاح نور و رنگ: نیما دبیرزاده، تهیه کنندگان، باران سرمد، محمدرضا میقانی، تهیه شده در Menisn Film Production و انجمن سینمای جوانان ایران.

دردِ دل‌های «ملیحه سعیدی» نوازنده قانون، در گفت‌وگو با همدلی:

این وضعیت موسیقی را به قهقرا می‌کشاند

همدلی| علی نامجو: به او لقب مادر قانون داده‌اند. او و همسرش عمرشان را در راه ساخت ساز قانون ایرانی و اجراهای متعدد با این ساز گذاشتند؛ همسرش در این راه جان سپرد و خودش با همه کمی‌ها و کاستی‌ها، دارد راهش را با فداکاری ادامه می‌دهد. زاده سال ۱۳۲۷ است؛ در تهران. وقتی چشمانش را به این دنیای خاکی باز کرد در هوای خانه‌ای نفس کشید که مادرش در آن دست به ساز ویولن بود. چهارسالگی‌اش به پایان نرسیده بود که ساز تنبک را به دستانش دادند و عملاً از همان زمان پا گذاشت در عالم موسیقی. علاقه‌مندی‌اش به موسیقی کلاسیک او را به عرصه نوازندگی ویولن غربی کشاند.

چند سال وارد هنرستان موسیقی شد. دلش می‌خواست قانون را به‌عنوان ساز اولش انتخاب کند؛ اما این امکان در آن ایام وجود نداشت.

به همین خاطر ویولن شد ساز اولش و قانون ساز دوم او در هنرستان. از همان روزها قانون‌نوازی را به شکلی متفاوت دنبال کرد.

او در آن دوران درس‌هایی که برای نواختن روی ساز ویولن می‌آموخت با قانون هم می‌نواخت. شانزده‌ساله بود که تدریس در هنرستان موسیقی را آغاز کرد. با وارد شدنش به دانشگاه، نواختن قانون حال و هوای دیگری پیدا کرد.

او و همسرش زنده‌یاد احمد ستوده سال‌ها کوشیدند تا قانون به همان شکل ایرانی‌اش بازسازی شود. به قول او، همسرش ریه‌هایش را در راه ساخت قانون ایرانی گذاشت و آخر کار هم جان خودش را در این راه از دست داد.

حدود شش دهه فعالیت در عرصه موسیقی در کارنامه هنری‌اش به ثبت رسیده، اما این روزها از ناملایمات روزگار دلگیر است و ناراحت. امسال نام او در میان استادان موسیقی که بناست در جشنواره سی و ششم فجر از آنان تجلیل شود، قرار گرفت؛ این‌که قدردانی از کسانی همچون او امروز دقیقاً چه کارکردی برایشان دارد، بحث جداگانه‌ای می‌طلبد، اما شاید بشود از برگزارکنندگان این دوره به دلیل بزرگداشت او در دورانی که در میانمان هست، قدردانی کرد.

به گفته ملیحه سعیدی ادامه دادن کار هنری و موسیقی با وجود تمام ناملایمت‌ها و سختی‌ها آن‌قدر دلنشین بوده که حتی اگر دوباره متولد شود، بازهم آن را انتخاب می‌کند. حالا قرار است از بانویی تجلیل کنند که نواختن سازهای ویولن، ویولن آلتو، قیچک، پیانو و تمبک و قانون را ضمن تحصیل در هنرستان فراگرفت، اما قانون را به‌عنوان ساز تخصصی خود انتخاب کرد.

او قانون را نزد استاد مهدی مفتاح در هنرستان آموخت و در ادامه سال ۱۳۴۷ تدریس قانون را در هنرستان موسیقی ملی آغاز کرد.

او ساز قانون را به سبک ایرانی می‌نوازد و این سبک را با تلاش و تجربه‌هایی که در طی سالیان از محضر استادان مختلف و فراگیری‌های خود که در هنرستان موسیقی آموخته بود، بر ساز قانون پیاده کرده است و پس از ۲۲سال تحقیق در سال ۱۳۶۹ کتابی را با عنوان «آموزش ساز قانون» با نظر و همکاری استاد حسین دهلوی به چاپ رساند که اولین کتاب موسیقی درزمینه آموزش ساز قانون است. امروز بانو سعیدی را «مادر قانون» لقب داده‌اند، زنی که سال‌ها با ناملایمات جامعه هنری و روزگار کنار آمده تا به جایگاهی که امروز دارد برسد. به مناسبت مراسم بزرگداشت او در سی و ششمین جشنواره فجر گفت‌وگویی انجام داده‌ایم درباره دغدغه‌های این روزهایش و هنری که تمام زندگی‌اش را صرف آن کرده است:

◂ فعالیت هنری را از چه سالی شروع کردید و استادان شما در این راه چه کسانی بودند؟

از سال ۴۶ زمانی که هنوز درس می‌خواندم، شروع به کار حرفه‌ای کردم، سال‌ها به‌صورت مجانی در حوزه موسیقی فعالیت داشتم.

اساتید ویولن من لوئیجی کازاناری، استاد تجویدی و ژرژ مارتیروسیان بودند. برای قانون استاد مهدی مفتاح و مرحومان هرمزی و فروتن و کریمی و برومند و صفوت بودند.

من استادهای مختلفی هم داشتم، مثل استاد فخرالدینی، رادمرد، پورتراب، دهلوی و منصوری و دیگر اساتید که بسیار بهره بردم. الان ساز قانون سازی است که به صورت رسمی کار می‌شود و همه بچه‌هایی که در بازار کار هستند به‌نوعی شاگرد من بوده‌اند.

اگر بخواهم نام ببرم ممکن است ناراحتی پیش بیاید. تمام بچه‌هایی که الان ساز قانون می‌زنند، شاگردان من هستند.

◂ این روزها مشغول چه‌کارهایی هستید؟

هر کاری که بتوانم برای هنر و ساز قانون انجام می‌دهم. کتاب می‌نویسم، اما باید از جیب خودم منتشرش کنم. این روزها به صورت آنلاین به شاگردانم درس می‌دهم تا بتوانم هزینه‌های انتشار کتاب‌هایم را جور کنم.

آهنگ می‌سازم، همچنین کار جدیدی در استودیو دارم که باید آن را تکمیل کنم. حداقل از مسئولان جشنواره موسیقی فجر تشکر می‌کنم که این بزرگداشت را برگزار می‌کنند، مدت‌هاست کسی ما را نمی‌بیند.

◂ از وضعیت زندگی‌تان راضی هستید؟ اگر دوباره به دنیا می‌آمدید چه شغلی را انتخاب می‌کردید؟

نه می‌توانم بگویم راضی هستم و نه می‌توانم بگویم ناراضی‌ام. هرکسی در دورانی شرایط و سختی‌های خاص خودش را دارد اما اصولا جو هنری در ایران خوب نیست. البته من با عشق کارم را انجام می‌دهم و به هیچ‌چیزی اهمیت نمی‌دهم. به‌جرأت می‌گویم حتی باوجود تمام مشکلاتی که داشتم اگر دوباره به دنیا بیایم و بخواهم راهم را پیدا کنم، باز هم موسیقی را ادامه خواهم داد. امیدوارم فضای موسیقی برای تمام اقشار باز شود.

◂ اگر مطلب یا حرف آخری درباره خودتان یا جشنواره فجر دارید، با خوانندگان این گفت‌وگو در میان بگذارید...

سالهاست که موسیقی هیچ پیشرفتی ندارد، فقط کسانی پیشرفت می‌کنند که تعهد واقعی دارند و راه خودشان را می‌روند که فکر می‌کنم این تلاش‌ها نیز بی سرانجام هستند. اگر این وضعیت ادامه داشته باشد موسیقی را به قهقرا می‌کشاند. از مسئولان جشنواره موسیقی فجر تشکر می‌کنم که در این روزهای نافرجام به فکر موسیقی و اهالی موسیقی هستند و چراغ این عرصه را روشن نگه می‌دارند.

توضیح شهاب حسینی درباره ماجرای واکسن زدن در آمریکا و فعالیت هنری‌اش:

به اصرار یکی از دوستان در صف مازاد واکسیناسیون ایستادیم

همدلی| شهاب حسینی درباره حواشی ماجرای واکسن زدنش در آمریکا و فعالیت‌های اخیر هنری‌اش، سخن گفت. علی پاکزاد؛ خبرنگار گپ و گفتی با شهاب حسینی داشت و او دراین‌باره نوشت: «این روزها ماجرای ماسک زدن و واکسن زدن شهاب حسینی در آن سوی دنیا، موضوعی شد برای این‌که برخی به آن بپردازند و ساده از کنارش عبور نکنند. هر چند آنقدر در جامعه موضوعات مهم وجود دارد که پرداختن به این حاشیه‌ها حوصله می‌خواهد و انگیزه! برای همین هم با شهاب حسینی تماس گرفتم تا ببینم تا چه حد این موضوع برای خودش جدیت داشته است؟ شهاب حسینی در پاسخ به سوالم در خصوص ماسکی که به‌صورت داشته است، می‌گوید: از ماشین که پیاده شدم دیدم ماسک ندارم. تنها ماسک داخل ماشین این ماسک بود که قبل‌ترها، دوستم به من هدیه داده بود. بین زدن و نزدن آن تردید نکردم. از شهاب ماجرای واکسیناسیونش را پرسیدم. شهاب گفت: هیچ نیت قبلی و برنامه‌ریزی مشخصی برای زدن واکسن نبود و نداشتم. به اصرار یکی از دوستان که برای آغاز یک کار سینمایی همراهی‌ام می‌کرد، در صف واکسن مازاد ایستادیم تا شانس خود را امتحان کنیم. در آمریکا برای مراکز سالمندان و سایر مراکز در اولویت، همیشه چیزی حدود بیست درصد واکسن اضافه در نظر گرفته می‌شود تا در صورت شکستگی یا اتفاقات غیرمترقبه، مشکلی برای جامعه هدف به وجود نیاید. پس از اتمام کار، مازاد را بین مردم عادی توزیع و تزریق می‌کنند. در ضمن این واکسن‌ها بعد از خروج از دمای یخ‌زدگی چون قابل‌برگشت و استرداد نیست، مازادش به مردم عادی تزریق می‌شود، کل ماجرا همین بود.اتفاقی که برای هرکسی می‌تواند بیفتد. شهاب می‌گوید که آرزوی قلبی‌اش این است که شرایط واکسیناسیون با بهترین واکسن موجود برای هموطنانش در ایران به وجود بیاید و مردم بیش از این دچار خسارت و مصیبت نشوند. مخصوصا حالا که وعده داده شده در چند ماه آینده شرایط واکسیناسیون عمومی در کشور به وجود بیاید و او امیدوار است که این وعده تحقق یابد. از او در مورد پروژه‌ای که اکنون در دست دارد، سوال می‌کنم. به نقل از ایسنا، شهاب می‌گوید که فیلم دومش را در آمریکا ساخته است. می‌دانستم او پیش از این به عنوان اولین کارگردانی‌اش در آمریکا فیلمThe writer is deadرا بر اساس نمایشنامه «نویسنده مرده است» اثر«آرش عباسی» با حضور دو بازیگر آمریکایی ساخته بود. حالا شهاب حسینی می‌گوید که این روزها مشغول ساخت فیلم «Final Act» با بازیگری سه بازیگر ایرانی انگلیسی‌زبان و سه بازیگر آمریکایی و دو کودک ایرانی و آمریکایی بوده است. وقتش را نمی‌گیرم و برایش آرزوی موفقیت می‌کنم و قدری به حاشیه‌هایی که ساخته و پرورانده می‌شود فکر می‌کنم و می‌گویم کاش این همه خلاقیت و ذوق در حاشیه‌سازی را صرف ارتقای سینما می‌کردیم.....»

شایان شهرابی؛ کارگردان نمایش «نیمه‌شب»:

ما در اولویت نیستیم

همدلی| شایان شهرابی کارگردان نمایش «نیمه‌شب» که این روزها در تماشاخانه هیلاج روی صحنه است، درباره اجرای این اثر نمایشی گفت: این نمایش به پیشنهاد امیرسپهر تقی‌لو مجری طرح نمایش برای اجرا در تماشاخانه هیلاج آماده شد. قرار بود اواخر آبان ماه نمایش را به صحنه ببریم که به دلیل تعطیلی تماشاخانه‌های تئاتری اجرا به تعویق افتاد و به ۱۶ بهمن‌ماه موکول شد.

او ادامه داد: این نمایشنامه برگرفته از نمایشنامه «شبی در رستوران تاک‌هاوس» به نویسندگی والاس شان و مضمونی در ارتباط با تئاتر و سینما و مناسبات این حرفه دارد به این ترتیب که گروهی تئاتری شامل نویسنده، آهنگساز، تهیه‌کننده، بازیگر و کارگردان یک نمایش بعد از ۷ سال که از پایان اجرایشان می‌گذرد به صورت اتفاقی در کافه‌ای که سال‌ها قبل پاتوقشان بوده دورهم جمع می‌شوند و شروع به گپ زدن درباره اتفاقات سال‌هایی می‌کنند که از هم بی خبر بوده‌اند. در طول این سال‌ها هرکدام از این افراد راه خودشان را رفته‌اند و مسیرشان عوض شده است؛ مسیری که دیگر در راستای علاقه و دغدغه‌های هنری‌شان نیست.

شهرابی درباره مضمون نمایش بیان کرد: این نمایش ارتباط نزدیکی به اتفاقات هنری دارد که در ایران رخ می‌دهد و مسیر بسیاری از هنرمندان را که در ابتدا دغدغه فرهنگ و هنر داشتند اما در نهایت جذب بازار سرمایه و حضور در آثار مبتذل شده‌اند، به تصویر می‌کشد. در حقیقت این اثر نمایشی جدال بین فرهنگ و ابتذال است و فرقی نمی‌کند که این اتفاقات در کافه‌ای در کالیفرنیا رخ دهد یا ایران.

این کارگردان تئاتر درباره امکان اجرای نمایش در فضای کافه نیز توضیح داد: «نیمه‌شب» اثری رئالیستی است که حتی در میزانسن ما دیوار چهارم را هم در نظر نگرفتیم و قطعاً قابلیت اجرا در کافه‌هایی مانند کافه تئاتر شهر یا مکان‌هایی شبیه به آن را هم دارد اما مساله این است که برای اجرا در چنین مکان‌هایی امثال ما در اولویت نیستیم. در واقع مشکل اصلی که ما در هنر مملکتمان داریم همین اولویت‌بندی‌ها است که این نمایش نیز به همین معضل می‌پردازد.

او افزود: ما یک گروه جوان هستیم که برای اجرای این نمایش با سلامتی‌مان بازی کردیم و البته منتی هم بر سر کسی نداریم اما از جایی ضربه می‌خوریم که همه چیز اولویت‌بندی می‌شود. به عنوان نمونه در همین فضای تئاتر با وجودی که کارگردان می‌داند فلان بازیگر تئاتری هنرمندی حرفه‌ای و تواناست، اما ترجیح می‌دهد یک چهره شناخته‌شده را در اولویت قرار دهد تا نمایشش بفروشد و یا فلان بازیگر حالا که می‌بیند تئاتر مخاطب ندارد ترجیح می‌دهد جذب سریال یا فیلمی شود که برایش آورده مالی به همراه داشته باشد.

به نقل از مهر، او در پایان صحبت‌هایش بیان کرد: یکی از دلایلی که تصمیم گرفتم این اثر نمایشی را به صحنه ببرم همین مسئله بود تا شاید تلنگری باشد به افرادی که باوجود داشتن دانش و تخصص و توانایی ترجیح دادند راهشان را در هنر عوض کنند و جذب کارهای کم‌مایه شوند.

نمایش «نیمه‌شب» به نویسندگی امیر ابراهیم‌زاده و کارگردانی شایان شهرابی تا ۱۰ اسفند در تماشاخانه هیلاج به صحنه خواهد رفت. امیرسپهر تقی‌لو در مقام مجری طرح پروژه، این گروه را همراهی می‌کند. میلاد کفایی، هانیه بهرامی، کوثر میرزانژاد، علیرضا نجفی، بهناز تاجیک، امیرحسین همایونی، حورا کیان، بهداد مشایخی، سام صبا و شایان شهرابی بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند.

عکس کنار خبر از رضا جاویدی است.

رویداد

ابوالحسن خوشرو، علیرضا مشایخی، حسین علیشاپور، داماهی، رضا والی، پوریا اخواص و دیگران کاندیداهای جایزه «باربد» معرفی شدند

همدلی| کاندیداهای جایزه باربد سی و ششمین جشنواره موسیقی فجر معرفی شدند. به نقل از روابط عمومی سی و ششمین جشنواره موسیقی فجر، کاندیداهای بخش رقابتی این دوره جشنواره در رشته‌های آهنگسازی موسیقی کلاسیک، اجرا موسیقی نواحی، خوانندگی موسیقی نواحی، اجرای موسیقی دستگاهی بی‌کلام، آهنگسازی موسیقی دستگاهی باکلام، خوانندگی موسیقی دستگاهی، آهنگسازی و اجرای بخش پاپ و تلفیقی بی‌کلام، آهنگسازی بخش پاپ و تلفیقی باکلام، خوانندگی بخش پاپ و تلفیقی، آهنگسازی و اجرای بخش معاصر و ارکسترال ایرانی بی‌کلام، آهنگسازی بخش معاصر و ارکسترال باکلام، خوانندگی بخش معاصر و ارکسترال ایرانی و بهترین ناشر معرفی شدند. در بخش رقابتی سی و ششمین جشنواره موسیقی فجر آلبوم‌های که از مهر ماه سال ۱۳۹۸-۱۳۹۶ به دبیرخانه جشنواره رسید، توسط هیات انتخاب گروه‌ها و آثار جشنواره ارزیابی شد و کاندیداهای جایزه باربد معرفی شدند. بهداد بابایی، احسان ذبیحی‌فر، محمدرضا چراغعلی، امیرعباس ستایشگر، مرتضی امیری اسفندقه، کارن کیهانی، محمدعلی مرآتی و امین هنرمند اعضای هیأت انتخاب گروه‌ها و آثار سی و ششمین جشنواره موسیقی فجر هستند که کاندیداها و برگزیدگان جایزه باربد را انتخاب کرده‌اند و برگزیدگان جایزه در اختتامیه جشنواره معرفی می‌شوند. ترتیب کاندیداها بر اساس حروف الفبا است.

◂ آهنگسازی موسیقی کلاسیک

مهران بدخشان (انگاره‌ها)
رضا کهریزی (از او)
علیرضا مشایخی (مدال ۲۰۱۵)
کاوه میرحسینی (اشراق)

◂ اجرای موسیقی نواحی

عماد توحیدی و حسین نظری (ترانه‌های کبود)
محمد سلم‌آبادی (آوای صحرا)
حمزه مقدم (حمزه سیا)
جمشید نیکوزاد (بی گمون)

خوانندگی موسیقی نواحی

ابوالحسن خوشرو (طالبا و موسیقی حماسی مازندران)
نورمحمد درپور (دردانه)
محی الدین شعبانی (دریاب و دریاب)
پرویز نزاکتی (ونوشه)

◂ اجرای موسیقی دستگاهی بی‌کلام

سیامک جهانگیری (در رگ تاک)
حمیدرضا خبازی (واپسین فردا)
هوشمند عبادی (نایی)
بهاره فیاضی (افرا)

◂ آهنگسازی دستگاهی باکلام

سیامک جهانگیری (من همان نای ام)
احسان عبایی (از سراسر بگذشته)
بهمن فریادرس (پرواز و آواز)
هومن مهدویان (باغ بی باران)

◂ خوانندگی موسیقی دستگاهی

مهدی امامی (من همان نای ام)
وحید تاج (پرواز و آواز)
مجتبی عسگری (عشیران)
حسین علیشاپور (چقدر ز خویش دورم)

◂ آهنگسازی و اجرای بخش پاپ و تلفیقی بی کلام

هومن شیرعلی (تنیده در صدا)
سعید غریب و شهرام مویدی (ناگفته‌های یک رویا)
مصطفی قناعت (کبوترخانه)
آرش هژیرآزاد (تهران، مریخ)

◂ آهنگسازی بخش پاپ و تلفیقی باکلام

صادق تسبیحی و امید نعمتی (حرمان)،
داماهی (در من برو شکار)،
نیما رمضان و امیر بال افشان (بالزن)،
پویا کلاهی (طاووس پربسته)

◂ خوانندگی بخش پاپ و تلفیقی

امیر بال افشان (بالزن)
پویا کلاهی (طاووس پربسته)
رضا کولغانی (در من برو شکار)
امید نعمتی (حرمان)

◂ آهنگسازی بخش معاصر و ارکسترال ایرانی بی‌کلام

پویا باباعلی (دوردست‌ها)
بهزاد عبدی (سوئیت برای قانون و ارکستر زهی)
رضا والی (سرنا)

◂ آهنگسازی بخش معاصر و ارکسترال باکلام

امیر پورخلجی (عاشق کیست)
حامد حافظی و حسین فاضل (از برگ‌ها)
سلمان سالک و عباس آزاد (گوهر جان)
سیاوش ولی پور (سرود مرد سرگردان)

◂ خوانندگی بخش معاصر و ارکسترال ایرانی

پوریا اخواص (سرود مرد سرگردان)
وحید تاج (از برگ‌ها)
مهدی نظری (آسوده خاطر)

◂ ناشر

تلسک (ارژنگ)
خانه هنر خرد (علی صمدپور)
ماهور (محمد موسوی)
نسیم مهرآوا (محمد غلامی)